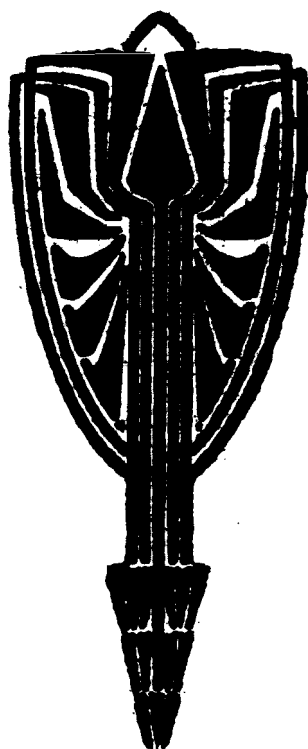

WIADOMOŚCI

AKCJI KATOLICKIEJ

ARCHIDIECEZJI WILEŃSKIEJ

№ 1.

KWIECIEŃ—MAJ

1931 R.

WIADOMOŚCI AKCJI KATOLICKIEJ ARCHIDIECEZJI WILEŃSKIEJ

NR. 1.

KWIECIEŃ — MAJ

1931 R.

Warunki prenumeraty „Wiadomości Akcji Katolickiej Archidiecezji Wileńskiej”:

Rocznie	8.—	Prenumeratę przysyłać należy pod adr.: Wilno, ulica Metropolitalna Nr. 1.
kwartalnie	1.50	

SPIS RZECZY.

1. OD REDAKCJI	1
2. AKCJA KATOLICKA A ORGANIZACJE RELIGIJNE	2
3. INSTYTUT AKCJI KATOLICKIEJ:	
A) UJĘCIE ORGANIZACYJNE AKCJI KATOLICKIEJ NA TERENIE PARAFJI	7
B) SCHEMAT ORGANIZACJI AKCJI KATOLICKIEJ NA TERENIE PARAFJI	9
4. DZIAŁ KATOLICKIEGO ZWIĄZKU POLEK (NIEWIAST) I KATO- LICKIEGO ZWIĄZKU MĘŻCZYZN	10
5. DZIAŁ ZWIĄZKU MŁODZIEŻY POLSKIEJ	13

REDAKTOR: *KS. FRANCISZEK KAFARSKI.*

Adres Redakcji i Administracji: Wilno, ul. Metropolitalna Nr. 1. Telefon Nr. 7-83.

WIADOMOŚCI

AKCJI KATOLICKIEJ

ARCHIDIECEZJI WILEŃSKIEJ

Nr. 1

KWIECIEŃ MAJ

1931 R.

OD REDAKCJI.

Erekcja Archidiecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej pociągnęła za sobą potrzebę wydawania specjalnego organu celem nawiązania i utrzymania bliższego kontaktu z poszczególnymi organizacjami, które wchodziły w skład Akcji Katolickiej. Nie dość na tem — poszczególne Związki, jako Centrali swych Stowarzyszeń, muszą udzielać Instrukcyj co do sposobów i możliwości prowadzenia pracy na danym terenie.

Z powyższych względów odtąd będą ukazywały się zbiorowe komunikaty oraz Instrukcje pod wspólnym tytułem „Wiadomości Akcji Katolickiej Archidiecezji Wileńskiej”. Fakt ten niewątpliwie wpłynie na bliższe powiązanie ze sobą pracy społeczeństwa starszego z młodzieżą zrzeszoną w S. M. P., a jednocześnie Zarządy Parafjalnej Akcji Katolickiej, zgodnie ze swym Regulaminem, będą mogły odpowiednio rozwijać i koordynować działalność społeczną na swoim terenie. Ponieważ od miesiąca kwietnia począwszy będą stałe wychodziły „Wiadomości Akcji Katolickiej” przeto miesięcznik „Wiadomości Związku Młodzieży Polskiej” odtąd wychodzić nie będzie.

ORGANIZACJE RELIGIJNE A ORGANIZACJE AKCJI KATOLICKIEJ.

„Akcja katolicka należy do głównych obowiązków urzędu duszpasterskiego jak i życia chrześcijańskiego“¹⁾.

*

„Akcja katolicka wiąże się jaknajściślej z urzędem duszpasterskim i z chrześcijańskim życiem... Akcja katolicka zmierza tylko do tego, by świeccy uczestniczyli w pewien sposób w pracy apostolskiej, sprawowanej przez hierarchję kościelną“²⁾.

*

„Akcja katolicka jest współudziałem świeckich we właściwej Kościołowi misji“³⁾.

*

„Akcja katolicka jest udziałem świeckich w apostołstwie hierarchicznym Kościoła katolickiego dla obrony zasad religji i moralności oraz dla rozwoju zdrowej i pożytecznej akcji społecznej pod przewodnictwem hierarchji kościelnej — ponad wszystkimi partjami politycznymi i niezależnie od nich — celem odnowienia życia katolickiego w rodzinie i społeczeństwie“⁴⁾.

*

„Akcja katolicka jest wolnem, cennem i jawnem wyznaniem życia chrześcijańskiego; jednoczy i zespala żywo i skutecznie wszystkich wiernych ze swym pasterzem i duchowieństwem — mianowicie katolickich mężów, kobiety i młodzieńców, młodzież katolicką męską i żeńską, studentów uniwersytetów, słowem całą elitę ludzkości“⁵⁾.

* * *

Wybrane ze źródeł określenia Akcji katolickiej wyraźnie wskazują na podwójny charakter działalności świeckich w kościele pod względem treści wewnętrznej. 1-o pomoc duchowieństwu w spełnianiu jego działalności nawskrość religijnej, duszpasterskiej i 2-o budowanie warunków życia i współżycia społecznego w najszerszym tego słowa znaczeniu (rodzina, szkoła, kwestja społeczna, państwo ze swym ustawodawstwem i t. d.) zgodnie z zasadami wiary i moralności katolickiej. Ten podwójny charakter działalności świeckich w kościele obejmuje w najszerszym tego słowa znaczeniu Akcję Katolicką i wynika z „dwojaczego posłannictwa, które Kościół spełnia: jedno zmierza do zbawienia ludzi; drugie polega na tworzeniu doskonałej cywilizacji, cywilizacji chrześcijańskiej“⁶⁾.

¹⁾ Pius XI, Encyk. „Ubi arcano Dei“ z dn. 23.XII.1922.

²⁾ Pius XI, List „Quae nobis“ do Ks. Kard. Bertrama Arcybiskupa wrocławskiego z dn. 13.XI.1928.

³⁾ Ks. Kard. Sekretarz Stanu Gasparri, List do M. Colombo z dn. 2.X.1923.

⁴⁾ Pius XI, List do p. Stenberg — Eugering, przewodniczącej Międzynarodowej Unji Kobiet Katolickich w Hadze, z dn. 30.VII.1928 r.

⁵⁾ Pius XI, Przemówienie do Ks. Kard. Szustera, Arcybiskupa Medjolana z dn. 17.VI.1929.

Cytaty według książki ks. Brossa „Akcja katolicka według orzeczeń Stolicy Apostolskiej“.

⁶⁾ Ks. A. Szymański „Akcja katolicka a działalność gospodarczo-społeczna“.

Zbawienie dusz ludzkich należy do bezpośredniego zadania i posłannictwa Kościoła z całą hierarchją. Zadania i posłannictwa tego nikt poza kościołem i hierarchją kościelną nie może się podjąć ani spełnić. Nie mogą tego w takiej mierze skutecznie ludzie świeccy, gdyż do bezpośredniego zbawienia dusz konieczna jest moc, którą nadaje sakrament kapłaństwa i sakra biskupia. To pierwsze zadanie Kościoła we własnym zakresie skutecznie mogą tylko i wyłącznie kapłani i biskupi. To pierwsze zadanie — bezpośrednio zbawienie duszy każdego człowieka, powierzonego pracy duszpasterskiej proboszcza na parafii, biskupa w diecezji, Ojca św. w ogólnym kierownictwie Kościoła jest zadaniem ściśle religijnem. Zadanie to ściśle religijne skrupowane jest do każdej duszy z osobna w tem znaczeniu, że zwraca się do jednostki jako takiej, zwraca się bezpośrednio przez Chrysta św. przez inne św. sakramenta, celem udzielenia łaski poświęcającej, utrzymania w duszy życia nadprzyrodzonego, przyniesienie pomocy, potrzebnych do zbawienia. Ściśle religijną działalność w kościele, działalność duszpasterską i apostolską wykonuje hierarchja i tylko hierarchja. Nikt jej tutaj zastąpić nie może.

Mimo, iż działalność ściśle religijna w zasadzie jest jednostkowa t. j. skierowana do każdego człowieka z osobna, działalność ta zarówno ze strony hierarchji jak ze strony wiernych przybiera formy organizacyjne. Jest bowiem, z ustanowienia Chrystusa jako instytut iuris divini, Kościół organizacją hierarchiczną, a wierni są członkami mistycznego Ciała Chrystusowego. Powyższe fakty dają podstawę i niewątpliwie tworzą to podłoże socjologiczne na którym w Kościele katolickim wyrastają najrozmaitsze organizacje religijne, zrzeszające świeckich. Im wiara wśród świeckich żywsza, pobożność głębsza, tradycja religijna bardziej ugruntowana — tem liczniejsze i żywsze są organizacje religijne, a im pogłębianie zasad wiary i moralności chrześcijańskiej znaczniejsze, tem większa występuje różnorodność wśród organizacji religijnych.

Organizacje religijne służą bezpośrednio zbawieniem dusz. Są tylko organizacyjnie ujęte duszpasterstwem jednostek, duszpasterstwem zależnem w całej rozciągłości od hierarchji katolickiej. Zasadniczo decyzja, rząd, kierunek — wszystko to zależy od duszpasterza, od biskupa. Bez wiedzy i zgody hierarchji nie tylko istnieć nie może, ale nawet i to tem bardziej nie może powstać żadna organizacja religijna. Hierarchja ma tu znaczenie i stanowisko pierwszorzędne i decydujące. W tej dziedzinie świeccy mogą być tylko współdziałać tam, gdzie nie trzeba święceń i gdzie się to nie wiąże z urzędem kapłańskim i apostolskim. Mogą a nawet powinni świeccy współpracować w pracy religijnej nad zbawieniem i uświęceniem dusz, ale i to mogą skutecznie li tylko pod bezpośrednim kierownictwem i nadzorem duchowieństwa. Do takiej działalności możemy zaliczyć przykładowo nauczanie katolicyzmu, nauczanie religji w szkole, przygotowanie do Komunii św. i spowiedzi, pośrednictwo w nawracaniu niewierzących i niewiernych u nas zwłaszcza prawosławnych i t. d. W pracy tej, szczególnie w czasach dzisiejszych rola ideowych, wykształconych w rzeczach wiary i moralności chrześcijańskiej świeckich jest wprost nieoceniona, jak tego wymownym przykładem we Włoszech jest „Opera Cardinali Ferrari“ czyli T-wo św. Pawła w Medjolanie.

Liczne w naszej archidiecezji organizacje religijne: Trzeci zakon, bractwa, Sodalicje, Żywy Różaniec, Misje Wewnętrzne i Zewnętrzne są tylko społeczną, organizacyjną formą współpracy świeckich z hierarchią nad pogłębieniem i rozszerzeniem życia religijnego, co konsekwentnie powinno prowadzić do tego bezpośredniego zadania religijnego, którem jest zbawienie duszy. Inaczej mówiąc istniejące organizacje religijne są jednym ze środków nowoczesnego duszpasterstwa, pewną jego formą, mianowicie organizacyjnem oddziaływaniem na jednostkę w celu jej indywidualnego zbawienia. Można tę współpracę świeckich, tę pomoc w duszpasterstwie nazwać Akcją Katolicką w najogólniejszym tego słowa znaczeniu, gdyż i Ojciec św. Pius X mówi: „Olbrzymie jest pole Akcji Katolickiej. Z natury swojej obejmuje ona to wszystko, co w jakikolwiek sposób bezpośrednio lub pośrednio należy do Boskiego zadania Kościoła”.¹⁾ Innemi słowy organizacje religijne, zmierzająca do bezpośredniego zadania Kościoła, którem jest zbawienie dusz, są Akcją katolicką w tem najogólniejszym znaczeniu.

Bezpośrednie jednak pole Akcji Katolickiej w najściślejszym tego słowa znaczeniu jest w pośrednim posłannictwie kościoła, które polega na tworzeniu doskonałej chrześcijańskiej cywilizacji. Tworzenie zaś cywilizacji chrześcijańskiej oznacza nic innego jak tworzenie takich warunków całokształtu życia i współżycia, które będą zgodne z zasadami wiary i moralności chrześcijańskiej. Słowem życie człowieka indywidualne i zbiorowe, w jakiejkolwiek formie i w jakichkolwiek przejawach, życie w swem całokształcie, duchowe i fizyczne, prywatne i publiczne, ekonomiczne i socjalne, państwowe i między-państwowe — jeżeli tylko będzie zgodne z zasadami chrześcijańskimi, będzie wynikiem cywilizacji chrześcijańskiej, będzie cywilizacją chrześcijańską. Będziemy mieli wtedy zastosowanie zasady św. Tomasza: *unitas in varietate, varietas in unitate*, jeżeli każdą cywilizację istniejącą natchniemy duchem chrześcijańskim, i nieruszając spraw drugorzędnych, na pierwszy plan wprowadzmy pierwiastki chrześcijańskie. One są ową *differentia specifica*, która pozwala nadać jakiejś cywilizacji miano chrześcijańskiej.

Cywilizacja każda obejmując całokształt życia sięga we wszystkie jego przejawy, tworzy i wpływa na stosunki rodzinne, towarzyskie, gospodarcze, polityczne, państwowe i t. d., w dzisiejszych zaś czasach cywilizacja europejska, a z pewną różnicą amerykańska, choć wyrosły na gruncie zasad chrześcijańskich, dążą w szeregu dziedzinach ku zeświecczeniu, ku laicyzacji. Pośredni wpływ Kościoła, dzięki zmniejszeniu się wpływów religijnych w czasach nowożytnych wśród świeckich, zmalał. Obok cywilizacji chrześcijańskiej wyrasta cywilizacja niechrześcijańska, a nawet antychrześcijańska. Ponieważ tworzenie cywilizacji, obejmującej przede wszystkim życie ludzi świeckich i odnoszącej się do życia ludzi świeckich, od ludzi świeckich zależy, zachodzi konieczność by właśnie ludzie świeccy, sami przejęci zasadami chrześcijańskimi tworzyli instytucje cywilizacji z zasadami wiary i moralności chrześcijańskiej zgodne. Dlatego obok cywilizacji dotychczas

¹⁾ „*Il fermo proposito*” z 11.VI. 1905 r.

w całokształcie swym chrześcijańskiej na kontynencie europejskim powstaje cywilizacja nie — albo anty — chrześcijańska, że ludzie świeccy daleko odeszli od zasad chrześcijańskich, co niewątpliwym wynikiem jest wadliwej pracy i wadliwych form współczesnego, nowożytnego duszpasterstwa ściślej zaś mówiąc jest wynikiem braku organizacji pracy duszpasterskiej.

Zrozumiałą jest teraz rzeczą, że wypełnienie pośredniego posłannictwa Kościoła, polegającego na uchrześcijaniu cywilizacji leży w pierwszym rzędzie na barkach ludzi świeckich ale i to w hierarchicznej łączności z Kościołem co do wiary i moralności chrześcijańskiej. We wszystkim innym świeccy są samodzielni, szczególnie zaś w kwestjach form, metod, programów, zakresów i charakterów Organizacji, pracujących nad urzeczywistnieniem Akcji Katolickiej, jako tworzenie cywilizacji na zasadach chrześcijańskich. A więc Akcję Katolicką w ścisłym tego słowa znaczeniu prowadzą ludzie świeccy przez specjalne organizacje Akcji Katolickiej pod przewodnictwem hierarchji kościelnej. Dlatego też w organizacjach Akcji Katolickiej stricto sensu decyzja i rola duszpasterza ograniczona jest do spraw wiary i moralności. Sprawa wiary i moralności chrześcijańskiej zawsze należała i należeć będzie bezpośrednio do nauczycielskiej władzy Kościoła. W organizacjach Akcji Katolickiej skutecznia się to przez asystentów kościelnych, w pierwszym rzędzie przez uznanie danej organizacji za organizację Akcji Katolickiej przez odynariusza-biskupa.

Z tego już wynika, że organizacje religijne mają niezmiernie ważną rolę przygotowawczą do przetworzenia życia na zasadach chrześcijańskich przez wyszkolenie w rzeczach wiary i moralności chrześcijańskiej ludzi świeckich, którzy będą tworzyć w życiu cywilizację chrześcijańską. Stąd organizacje religijne są przedszkolem dla właściwej, w ścisłym znaczeniu Akcji Katolickiej. One, organizacje religijne, jako rezultat pracy duszpasterskiej muszą dać wyrobionych duchowo, żyjących życiem nadprzyrodzonym, świeckich katolików. Innemi słowy duszpasterstwo ma przygotować tak poszczególne jednostki, czy to przez pracę indywidualną czy to przez pracę w organizacjach religijnych, że one będą już zdolne do zadań Akcji Katolickiej w szerszym znaczeniu tego wyrazu. Dlatego właśnie organizacje religijne, zachowując swą niezależność od organizacji Akcji Katolickiej winny się stać źródłem członków dla organizacji Akcji Katolickiej, wyrobionych o tyle o ile w zasadach wiary i moralności chrześcijańskiej. Przetworzenie zaś tego materiału i uczynienie go zdolnym do działalności na polu obrony i rozszerzenia przejawów cywilizacji chrześcijańskiej (obrona rodziny przed zakusami ślubów cywilnych i rozwodów, obrona nauki religji w szkole, chrześcijańskiego charakteru państwa i t. d.) będzie właśnie zadaniem już nie organizacji religijnych, lecz organizacji Akcji Katolickiej. Tak też ujmuję tą kwestję Ks. Kard. Sekretarz Stanu Gasparri w liście do Ks. Kard. Prymasa Hlonda, gdy mówi:

„Akcja Katolicka korzystać będzie przede wszystkim z pracy innych katolickich dzieł i instytucyj, osobliwie tych Stowarzyszeń i organizacji, które sposobią do głębszego życia chrześcijańskiego. Nade wszystko zaś obejmie ona katolickie organizacje młodzieży, która z łatwością i z zapałem podejmuje się czynnego apostołstwa, ale wprzód

winna przejść dobrą szkołę życia wewnętrznego, z którego wszystkie zewnętrzne czyny czerpią swą treść i skuteczność nadprzyrodzoną".¹⁾

Dla łatwiejszej orientacji w stosunkach wzajemnych szkicujemy następujący szemat:

Posłannictwo Kościoła

	Bezpośrednie zbawienie duszy	Pośrednie cywilizacja chrześcijan
	organizacje religijne	organizacje Akcji Katolickiej (w ścisłym znaczeniu)
Treść pracy	zbawienie duszy	wpływanie na cywilizację
Zakres pracy	moja dusza własna	apostolstwo, praca dla innych
Rola świeckich	pomoc, wspólna praca	samodzielność organizacyjna
Rola hierarchji	decydująca	asystent do spraw wiary i moralności
Przejaw działalności na zewnątrz	tylko w sprawach religijnych	we wszystkich przejawach życia (rodzina, szkoła, ustawodawstwo, urzędy, Państwo i t. d.)
Członkowie	→	←

Jasną jest rzeczą, że między organizacjami religijnymi a organizacjami Akcji Katolickiej istnieje wewnętrzna współzależność, polegająca na tem, że członek organizacji religijnej w niej już wyrobiony w zasadach wiary i moralności chrześcijańskiej daje gwarancję skutecznej pracy w organizacji Akcji Katolickiej. Istotnie. Nie ma dobrze prowadzonej organizacji Akcji Katolickiej jeżeli w niej niema ludzi wyrobionych i ustawicznie przynajmniej żyjących życiem religijnem, nadprzyrodzonym. W obecnych warunkach, gdy tak właściwie pojęta Akcja Katolicka tworzy się w naszej archidiecezji na konieczność przygotowania religijnego członków Akcji Katolickiej musimy kłaść pierwszorzędny nacisk. Nastawienie katolickie, pogląd na sprawy życia publicznego i cywilizację współczesną w duchu zasad Akcji Katolickiej dadzą organizacje Akcji Katolickiej. Ale trzeba, by organizacje te miały przygotowanych już ludzi przynajmniej owianych duchem bożym, będących z duchem bożym w kontakcie, żyjących życiem religijnem i nadprzyrodzonym.

Bez tego tworzyć Akcję Katolicką — to trafiać w próżnię.

¹⁾ Ka. Dr. Bross, „Akcja Katolicka a Polsk“ List, Poznań 1929 r.

lickiej przez należenie do Stowarzyszeń Mężów lub Polek (Niewiast) Katolickich. Przyczem do Stowarzyszeń Mężów lub Niewiast mogą należeć bądź poszczególni członkowie organizacji religijnych bądź też całe organizacje religijne, przez co organizacje religijne nie tracą nic z dotychczasowych swoich uprawnień i prowadzą pracę w dalszym ciągu w swoim zakresie. Właśnie na barki tych organizacji spada cały ogromnie ważny dział pracy uświadczenia religijnego. One są rezerwuarem przygotowującym uświadczonych religijnie katolików do właściwej pracy apostołskiej, do pracy na terenie społecznym.

Na ezele tak skonstruowanego aparatu stoi, w myśl Regulaminu Parafjalnej Akcji Katolickiej, Zarząd Parafjalnej Akcji Katolickiej. Prezes Zarządu Parafjalnej A. K., zwykle któryś z prezesów lub członków organizacji wchodzących w skład Akcji Katolickiej, jest mianowany na propozycję Ks. Proboszcza przez Archidiecezjalny Instytut Akcji Katolickiej. Do Zarządu Paraf. A. K. wchodzi z urzędu prezesi i prezeski Stow. Mężów Kat., Stow. Niew. Kat., Stow. Mł. Męskiej i Stow. Mł. Żeńskiej, poza-tem Zarząd może przyjąć do swego składu wybitnych, światłych i dzielnych katolików z parafji, na wniosek Asystenta Kościelnego (którym z reguły jest Ks. Proboszcz). W ten sposób skompletowany Zarząd w łączności z Asystentem Kościelnym kieruje właściwą pracą Akcji Katolickiej w parafji, a więc:

1) Zabiera głos we wszelkich sprawach społecznych, szczególnie tam gdzie interesom katolickim grozi niebezpieczeństwo. Naprzykład sprawa wychowania religijnego w szkołach.

2) Wpływa na szerzenie się kultury religijnej i społecznej przez kursa, biblioteki, odczyty publiczne, budowę domów parafjalnych, walkę z alkoholizmem, pornografią, złą modą i t. p.

3) Wspiera organizacje dobroczynne i wreszcie organizuje parafjalne manifestacje religijne, obchody i t. p.

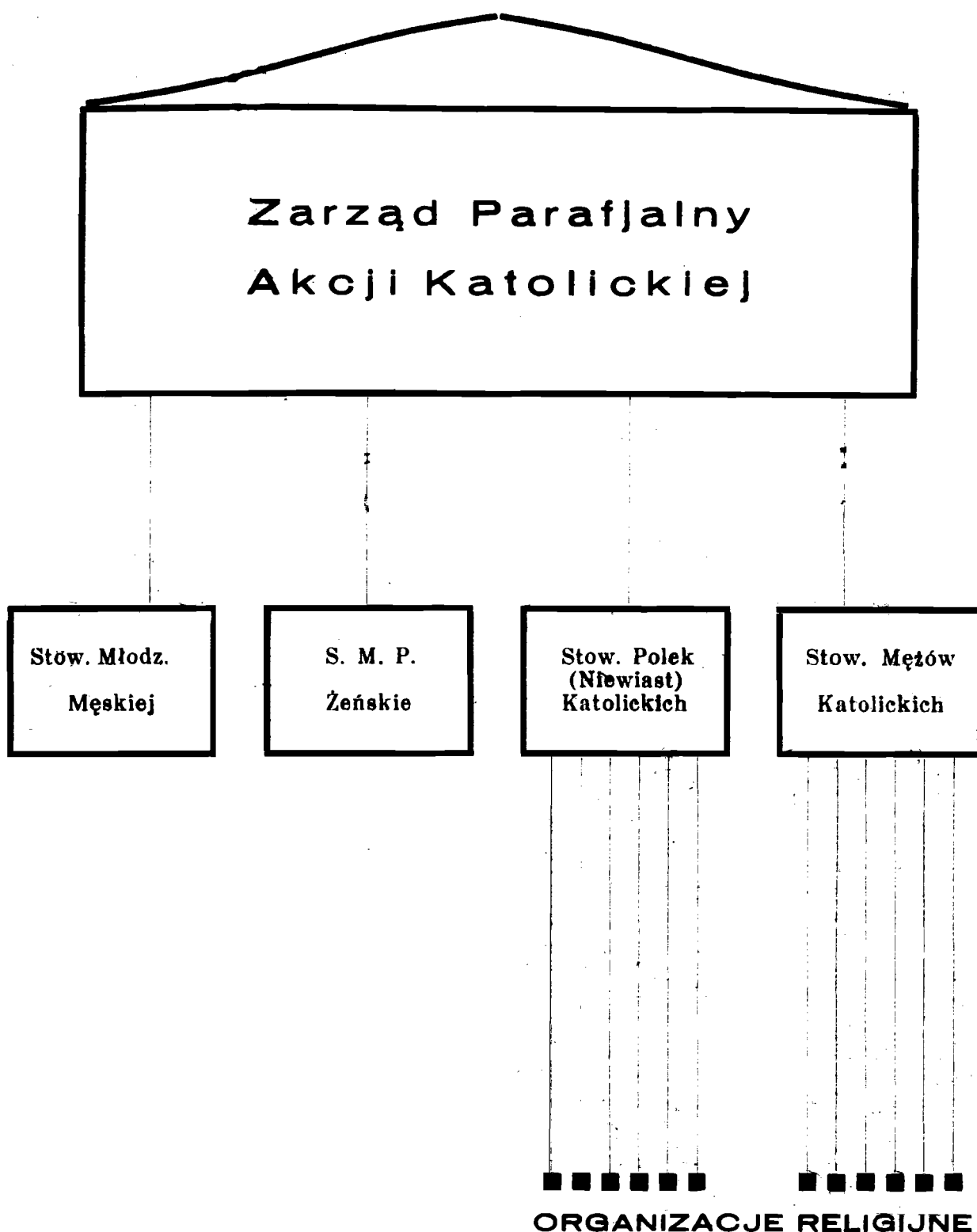
Załączony poniżej szemat rysunkowy może uwydatni jeszcze bardziej ujęcie organizacyjne Akcji Katolickiej w parafji.

(Patrz str. 9).

W myśl § 3 Regulaminu Parafjalnej Akcji Katolickiej i § 17 Statutu Konstytucyjnego Akcji Katolickiej w Polsce uprzejmie prosimy P. W. Księży Proboszczów o nadsyłanie kandydatów na prezesów Parafjalnych Zarządów Akcji Katolickiej celem zatwierdzenia i przesłania nominat.

Jednocześnie uprzejmie prosimy o nadsyłanie protokółów zebrań organizacyjnych Parafjalnych Zarządów Akcji celem zarejestrowania.

ASYSTENT KOŚCIELNY

SCHEMAT ORGANIZACYJNY AKCJI KATOLICKIEJ
NA TERENIE PARAFJI.

	KATOLICKI ZWIĄZEK POLEK (NIEWIAST) :-: KATOLICKI ZWIĄZEK MEŻCZYZN :-:	
---	--	---

Personalja.

Prezeską Związku Katolickiego Polek — jest P. Marja Mieczysława Jeleńska, zaś stanowisko p. o. Dyrektorki tegoż Związku powierzono P. Jadwidze Roszkowskiej.

Prezesem Katolickiego Związku Mężczyzn jest P. Wacław Olszewski. Stanowisko p. o. Dyrektora Związku — powierzono p. Eugenjuszowi Andruszkiewiczowi. Zaś asystentem kościelnym obu Związków został mianowany Ks. Franciszek Kafarski Dyrektor Archidiecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej.

Dział ogólny.

Ponieważ „Wiadomości“ odtąd będą zawierały wskazówki co do pracy poszczególnych Stowarzyszeń parafjalnych, przeto Zarządy tychże Stowarzyszeń powinny na zebraniach swych przeczytać i omówić „Instrukcje“ celem wykorzystania zawartych wskazówek. Ponadto poszczególne Stowarzyszenia parafjalne proszone są o przyjęcie z pomocą Centralom przez nadsyłanie sprawozdań kwartalnych z dokonanych prac oraz wszelkich spostrzeżeń co do sposobów i możliwości urzeczywistnienia programu pracy i t. p. W ten sposób z jednej strony nawiąże się bliższy kontakt z Centralą z drugiej zaś strony da się wykorzystać wszelkie możliwości co do ożywienia i pogłębienia naszej pracy. Odpowiedzi na przesyłane zapytania, odnoszące się do programu pracy będą drukowane w miarę możliwości w „Wiadomościach“.

Dział ogólno-organizacyjny.

Rozkaz Stolicy Apostolskiej, by wszyscy wierni stanęli w bojowych szeregach Akcji Katolickiej, powinien być co rychlej urzeczywistniony przez wiernych w ten sposób, iż powinni się połączyć w organizacjach, wchodzących w skład Akcji Katolickiej. Nie dość na tem — każda praca powinna się oprzeć o gromadę, bo tylko w łączności jest siła, a w życiu społecznym wszystko da się osiągnąć jedynie przez wspólną i rzetelną pracę. Zgodnie z orzeczeniem J. Ekscelencji Ks. Arcybiskupa Metropolity Wileńskiego w skład Akcji Katolickiej wchodzi między innemi: Katolickie Stowarzyszenie Polek (Niewiast) i Katolickie Stowarzyszenie Mężczyzn. Więc pierwszym krokiem w pracy społecznej będzie założenie wymienionych Stowarzyszeń, przez wybranie odpowiednich Zarządów w ilości 7 osób, a odpis protokołu zebrania organizacyjnego, wraz z wykazem imiennym oraz adresami członków Zarządu należy przesłać do odpowiednich Central. Dalsza praca — to będzie wykształcenie nowoobраниch Zarządów w ten sposób, iż zapozna się Członków(iń) z obowiązkami ich oraz zasadami form parlamentarnych (zagajenie, porządek dzienny, protokół, dyskusja i t. d.).

Szczegółowe omówienie tego można znaleźć w broszurce p. t. „Formy parlamentarne”. W dalszej pracy organizacyjnej Zarządy uwzględnią by: 1) Zebrania odbywały się przed zebraniem ogólnym czyli plenarnym, 2) — ułożono program pracy ogólnej, 3) — ustalono wysokość składki miesięcznej, 4) — znaleziono lokal czyli „Ognisko”, 5) — ustalono dni i godziny dyżurów w „Czytelni”, 6) — powołano do życia którąkolwiek ze sekcji w zależności od warunków miejscowych.

Ponadto Zarządy odpisują na pisma Centrali, informując ją o przebiegu pracy na swoim terenie i t. d., przesyłając korespondencje pod adresem: Wilno, ul. Metropolitalna Nr 1.

S e k c j e .

Celem ożywienia i pogłębienia pracy oraz podkreślenia, jakie korzyści przynosi fakt współpracy z organizacjami Akcji Katolickiej, Zarządy Stowarzyszeń — zorganizują sekcje, do których mogą należeć część lub wszyscy członkowie(inie).

Sekcja religijna.

Pracę swą prowadzi przez odpowiednie organizacje religijne, ponadto czuwa nad tem, by: 1) Zachowano zwyczaj witania się Niech będzie pochwalony, 2) — zdejmowano czapki przed krzyżami, 3) — Opiekowano się krzyżami i kapliczkami przy drogach, 4) — spełniano przykazania kościelne.

Sekcja oświatowa.

1. Opiekuje się odczytami i pogadankami na zebraniach plenarnych. 2. Zakłada i prowadzi bibliotekę, organizuje czytelnictwo ogólne oraz izbowe po wsiach. 3. Czuwa nad „Czytelnią” i dba o prenumeratę czasopism przez Członków (iń) i rozpowszechnianie „Dobrej Prasy”.

Sekcja ogólna - społeczna.

1. Przychodzi z pomocą istniejącym Stowarzyszeniom Młodzieży Polskiej. 2. Urządza różne obchody oraz uroczystości. 3. Przychodzi z pomocą: niezamożnym, chorym i potrzebującym pomocy. 4. W porozumieniu z ks. Proboszczem urządza odczyty z dyskusjami o: „obowiązku matki”, „o rodzinie”, „o małżeństwie”, „rozwodach” i t. p., treść można zaczerpnąć z odpowiednich encyklik papieskich.

W zależności od potrzeb warunków miejscowych, można powołać cały szereg innych sekcji. Jednak w pracy Stowarzyszeń należy zwrócić uwagę na: należyte wyrobienie Zarządów, regularne zebrania plenarne z przygotowanym materiałem. Pożądaną rzeczą byłoby uniknięcie rozproszenia w pracy przez zakładanie większej ilości sekcji, bo lepiej jest poprzestać na małym odcinku lecz — dobrze opracowanym,

Kongresy Eucharystyczne.

W związku z mającymi się odbyć Kongresami Eucharystycznymi, Zarządy Stowarzyszeń poczynią wszelkie starania, by w porozumieniu z Komitetami Obchodów, przyczynić się do uświetnienia tak wielkich uroczystości.

Tematy do referatów i zebrań dyskusyjnych.

- 1. Jak należy pracować w Katolickim Stowarzyszeniu Polek (Niewiast) i Mężczyzn.**
 - 2. Stosunek Katolickich Stowarzyszeń Polek (Niewiast) i Mężczyzn do organizacji kościelnych, dobroczynnych i politycznych.**
 - 3. Eucharystja źródłem Akcji Katolickiej w życiu jednostki i organizacji.**
 - 4. Co to jest Akcja Katolicka?**
-

DZIAŁ SPRAWOZDAWCZY

I. DZIAŁ OGÓLNO-ORGANIZACYJNY.

Personalja.

Z dniem 1 kwietnia został zaangażowany do Związku Młodzieży Polskiej w Wilnie p. Stanisław Sikorski w charakterze zastępcy Referenta p. r. i Instruktora Związku na okres próbny.

Z dniem 1 kwietnia ze stanowiska podinstruktora dekanatu Raduńskiego ustąpił druh Bobowicz Mieczysław.

Z dniem 1 kwietnia Instruktor Pow. Białostockiego p. Kwieciński otrzymał urlop dwumiesięczny.

Z dniem 1 kwietnia kierownictwo Okręgu Lidzkiego objął p. major Stanisław Pilczewski.

Z dniem 1 kwietnia stanowisko Instruktora na pow. Grodzieński objął p. Skrodzki Wacław.

Z dniem 1 kwietnia stanowisko Instruktora na pow. Wołkowyski objął p. Mierzejewski Mieczysław.

OKRĘGI.

I. Okręg Wileński.

Związek. — Pracownicy Związku w m-cu marcu odwiedzili następujące S. M. P.: Kalwarja (dwukrotnie), Onzadów (dwukrotnie), Czarny Bór, Wielkie Soleczniki (dwukrotnie), Motyki, Krzywicze, Wilno: im. Ks. Piotra Skargi, im. św. St. Kostki, im. Wł. Jagiełły, im. św. Alojzego, im. W. Malczewskiej, im. M. Konopnickiej, im. Z. Chrzanowskiej.

Pozatem przedstawiciel Związku był obecny na kursie dla przodowników p. r. w Żodziszkach i Budzławiu.

Kursy dla Zarządów. — W m-cu kwietniu pracownicy Związku przeprowadzili Kursy dla Zarządów S. M. P. pow. Wileńsko-Trockiego w następujących miejscowościach: Wilnie, dla części pow. Wileńsko-Trockiego, Niemenczynie, Michaliszkach i Wilejce Powiatowej. Kurs wyznaczony na 18 i 19 w Jaszunach nie odbył się z powodu nieprzybycia Zarządów S. M. P. z powodu roztopów wiosennych.

Pozatem pracownicy Związku brali udział w posiedzeniach: Wojewódzkiej Komisji P. R. w Białymstoku i Powiatowej Komisji P. R. w Lidzie.

Powiat Wileńsko-Trocki.

Druh podinstruktor pow. Wileńsko-Trockiego w m-cach marcu i kwietniu odwiedził następujące S. M. P.: Worniany, Kuliszki, Michaliszki, Świranki, Gierwiaty, Pryciuny, Rubionka, Jaszuny.

Okręg Białostocki.

P. Instruktor na pow. Grodzieński odwiedził w m-cu kwietniu S. M. P. w: Wołpie, Kamieńczanach i Łunnie.

Z innych powiatów do chwili opuszczenia numeru z pod-prasy wiadomości brak.

Okręg Lidzki

P. Komendant Okręgu Lidzkiego w m-cu kwietniu odwiedził S. M. P. w: Lidzie, Iwju, Juraciszkach, Trokach, Bohdanowie, Wiszniewie, Horodźkach.

II. REFERAT ROLNY.

I. W programie pracy na miesiąc kwiecień r. b. podanym w „Wiadomościach“ za miesiąc marzec 1931 r. (strona 10, Dział rolny) w p. 4 należy czytać:

„Sprawdzić, czy zespoły zgłoszone do uprawy kapusty wysiały nasiona kapusty do rozsadników, względnie czy zabezpieczyły otrzymanie rozsady kapusty w inny sposób“.

II. Uzupełniając informacje o wydanych nagrodach za prace konkursowe w 1931 roku, podanych w części II Działu rolnego (strona 2) „Wiadomości“ za miesiąc marzec r. b., podaje się do wiadomości, iż na terenie powiatu postawskiego, powiatowe zespołowe i mistrzowskie nagrody zostały wydane:

1) Drugą nagrodę powiatową zespołową dla zespołu konkursowego S. M. P. w Duniłowiczach za otrzymany najwyższy plon w powiecie buraków pastewnych na półkach konkursowych.

2) Trzecią nagrodę zespołową w powiecie — dla zespołu konkursowego S. M. P. w Mosarzu za wzorową uprawę buraków pastewnych.

3) Druhowi Kowalskiemu zamieszkałemu w Karpowiczach — trzecią nagrodę mistrzowską.

III. Dzienniczki konkursowe dla zespołów S. M. P. terenu województw Wileńskiego i Białostockiego — Związek Mł. Pol. częściowo wysłał bezpośrednio do odnośnych S. M. P., w przeważającej zaś ilości dzienniczki zostały wysłane na imię instruktorów i podinstruktorów powiatowych S. M. P. z poleceniem niezwłocznego doręczenia wszystkim zespołom konkursowym.

S. M. P. z terenu województwa Nowogródzkiego — dzienniczki konkursowe mają otrzymać z powiatowych Komitetów p. r.

IV. Materiał wylęgowy dla zespołów konkursowych, które nadesłały zaliczki — został częściowo już wysłany, częściowo wysyła się w miarę potrzeby — w postaci jaj wylęgowych względnie kurcząt jednodniówek.

Natomiast nasiona do siewu wiosennego zespoły konkursowe mają otrzymać z powiatowych Komitetów p. r. za wyjątkiem zespołów konkursowych S. M. P. w powiecie Wileńsko-Trockim częściowo Wilejskim i Mołodeczańskim, które otrzymały takowe ze Związku Mł. Pol. bezpośrednio.

S. M. P., które zorganizowały zespoły do konkursów kukurydzianych, a własnych nasion kukurydzy nie posiadają, otrzymają je na czas siewu ze Związku.

V. W miesiącu marcu r. b. zostały zakończone Kursy rolnicze prowadzone przez Związek Młodzieży Polskiej w okresie letnim na na półkach doświadczalnych w S. M. P. w Kalwarii k/Wilna oraz na Sołtaniszkach w Wilnie.

Za udział w Kursie i pracy na półkach doświadczalnych otrzymali dyplomy od Związku Młodzieży Polskiej następujący członkowie S. M. P., a mianowicie:

S. M. P. w Kalwarji.

Druchny: Żukowska Bronisława, Nakładówna Aleksandra, Wojciechowska Bronisława, druh Dowejko Antoni, druchny: Koziełówna Helena, Szablewiczówna Wiktorja, Rymkiewiczówna Bernarda, Zabłocka Anna, Korejbówna Teresa, Michańczykówna Marja, Borowska Władysława, Rutkowska Stefania.

S. M. P. na Sołtaniszkach w Wilnie.

Druchny: Podzielińska Wincentyna, Matwiejczykówna Bronisława, Bowgirdówna Marja, Kojratysłówna Jadwiga, Surozówna Wiktorja, Górka Wanda, Węciewiczówna Filomena, Simaszkówna Wiktorja.

Związek Młodzieży Polskiej wyraża przekonanie, że członkowie wymienionych S. M. P. i w dalszym ciągu będą świecić dobrym przykładem pracy w kierunku uczenia się rolnictwa.

VI. Dzięki zaangażowaniu przez Związek Młodzieży Polskiej drugiego agronoma do pracy na stałe w Związku w charakterze instruktora przysposobienia rolniczego Młodzieży, wszelkie potrzeby S. M. P. w dziedzinie pracy rolniczej będą tem bardziej załatwiane przez Związek w każdym wypadku gdy S. M. P. będą powiadamiać Związek o swoich potrzebach.

III. DZIAŁ W. F.

Dnia 9-go marca rb. w Sali Ośrodka W. F. Wilno odbył się mecz towarzyski w siatkówkę i koszykówkę pomiędzy drużyną S.M.P. im. św. Jerzego a drużyną 1-go pułku piech. leg. Wynik siatkówki S.M.P. im. św. Jerzego — 1 p. p. Leg. 8:30 (2:15). Wynik koszykówki 1 p. p. Leg. — S.M.P. im. św. Jerzego 30:16 (13:8)

Dnia 11-go kwietnia rb. w Sali Ośrodka W. F. Wilno odbył się mecz towarzyski koszykówki pomiędzy drużyną reprezentacyjną S.M.P., a drużyną Akademickiego Związku Sportowego w wyniku 11:12 (do przerwy 5:7 na korzyść S.M.P.). Gra bardzo ładna i ciekawa.

Dnia 12-go kwietnia rb. w Sali Ośrodka W. F. Wilno odbył się turniej koszykówki o nagrodę przechodnią 1-szej Wileńskiej Wytwórni win i przetworów owocowych, turniej ten odbył się systemem puharowym. Druży reprezentacyjna S.M.P. w składzie druhów Subotowicza, Żylińskiego, Bohdanowicza, Piotrowicza i Bujela weszła do półfinału. W półfinale spotkanie miała z mistrzem okręgu drużyną „Ognisko” wynik tego spotkania 21:8 (11:8) na korzyść „Ogniska”. Pomimo przegranej drużyna S.M.P. zademonstrowała bardzo ładną grę, o czym pisały prasa sportowa i dzienniki wileńskie. Najbardziej w grze wyróżnili się druhowie Subotowicz, Żyliński i Bohdanowicz (wszyscy z S.M.P. im. św. Kazimierza w Wilnie).

Dnia 11-go marca odbył się w Ognisku S.M.P. im. św. Kazimierza mecz ping-pongowy pomiędzy drużyną S.M.P. im. św. Kazimierza, a drużyną S.M.P. im. św. Jerzego w Wilnie, w wyniku punktów 14:2 na korzyść S.M.P. im. św. Kazimierza.

Dnia 13-go marca rb. odbył się w Ognisku S.M.P. im. św. Kazimierza w Wilnie mecz towarzyski w ping-ponga pomiędzy drużyną S.M.P. im. św. Kazimierza a drużyną Klubu Sport. „Ognisko“ w wyniku punktów 11:5, na korzyść drużyny S.M.P. im. św. Kazimierza.

Dnia 21-go i 22-go marca rb. w Sali Ośrodka W. F. Wilno odbyły się zawody bokserskie o Mistrzostwo Wileńskiego Okręgowego Związku Bokserskiego przy udziale około 40 zawodników z klubów sport. wileńskich. W wymienionych zawodach brali udział również druhowie Kaszewski Wacław, Gołowacz Michał, Kaszewski Aleksander (S.M.P. im. ks. Piotra Skargi, Wilno). i Jankowski Władysław (S.M.P. im. św. Alojzego w Wilnie) w wyniku których; d-h Kaszewski Wacław doszedł do finału i wyszedł w finale zwycięzko w drugiej rundzie, zdobywając tem samem tytuł mistrza Okręgu Wileńskiego w wadze muszej na rok 1931, drub Gołowacz Michał przez techniczny nokaut w finale zwyciężył swego przeciwnika i zdobył tytuł mistrza Okręgu w wadze koguciej na rok 1931, dwaj pozostali druhowie przegrali na punkty z nieznaczną przewagą. W dniu 17-go 18-go i 19-go kwietnia rb. druhowie Kaszewski Wacław i Gołowacz Michał reprezentowali Okręg Wileński w barwach S.M.P. na odbywających się w Warszawie Mistrzostwach Polski, i aczkolwiek przegrali na punkty to jednak pokazali ładną i wyrobioną walkę ze swemi przeciwnikami.

W dniach 22-go i 29-go marca odbyły się w Wilnie zawody strzeleckie z broni małokalibrowej o odznakę strzelecką w wyniku zawodów do których stawało 200 zawodników z organizacji klubów sportowych i hufców szkolnych zdobyło odznaki około 40 osób. w zawodach tych brało udział 12 druhow, S.M.P. m. Wilna z których zdobyli odznakę następujący druhowie:

1. D-h Subotowicz Aleksander odznakę I-szej klasy.
2. D-h Kozakiewicz Wacław, odznakę II-giej klasy.
3. D-h Błazewicz Jan odznakę III-ej klasy.
4. D-h Kowalewski Władysław III-ej klasy.
5. D-h Tupikowski Kazimierz III klasy.
6. D-h Sadowski Wiktor III-ej klasy.
7. D-h Piotrowski Wojciech III-ej klasy.

Wymienieni druhowie należą do S.M.P. im. św. Kazimierza d-h Subowicz Aleksander do S.M.P. im. św. Stanisława Kostki d-h Sadowski Wiktor pozostali druhowie należą do S.M.P. im. św. Alojzego.

W dniach 14-go 15-go i 16-go marca rb. w czasie zawodów o odznakę strzelecką w Białymstoku na ogólną ilość zdobytych 11 odznak trzeciej klasy, trzy odznaki zdobyli druhowie z S.M.P. Białystok, nazwisk tych druhow nie możemy podać, gdyż Stowarzyszenie nie nadesłało szczegółowego sprawozdania z zawodów.

Dnia 19-go kwietnia rb. odbył się w Wilnie pierwszy wiosenny bieg na przełaj, w biegu tym d-h Bobowicz Mieczysław (S.M.P. im. św. Alojzego Wilno) zajął siódme miejsce, d-h Zawadzki Wincenty (S.M.P. im. św. Kazimierza) dziewiąte miejsce. Bieg odbył się na dystansie 4250 metry, trasa zaś biegu była bardzo trudna gdyż przechodziła przez miejsca górzyste, i częściowo przez jezdnie (kocie łebki wileńskie) a z drugiej strony warunki atmosferyczne były nie zbyt pomyślne.

INSTRUKCJE ZWIĄZKU.

I. DZIAŁ OGÓLNO-ORGANIZACYJNY.

Zgłoszenia na Zjazd i Zlot. Pisaliśmy już w Nr. 3 Wiadomości, że Zlot ogólnozwiązkowy odbędzie się w dniach 8, 9 i 10 maja podczas Kongresu Eucharystycznego, a Zjazdy Delegowanych żeński i męski — dn. 10 maja b. r. Wszystkie S.M.P. otrzymały już blankiety zgłoszeniowe, trzeba je bardzo dokładnie wypełnić i odesłać do Związku najpóźniej do dn. 20 kwietnia, bo jak się spóźnicie, to Związek może nie przygotować noclegów — w waszym własnym interesie bądźcie punktualni.

Instrukcje zlotowe. Do wszystkich S.M.P. zostały wysłane szczegółowe instrukcje w sprawie Zlotu i Zjazdów Delegowanych. Przeczytajcie je uważnie i to punkt po punkcie. Niech Zarządy dołożą wszelkich starań, by je jak najdokładniej wykonać, a przez to zaoszczędzić przykrości Związkowi i S.M.P. i ułatwić pracę, której podczas takich uroczystości nie brakuje. Zwłaszcza pamiętajmy o kierownikach wycieczek, o mundurkach organizacyjnych, przywiezieniu sztandaru, przeciwieciu musztry i „Mszy wspólnej“ i o zabranju ze sobą żywności, kubka, koca, przyborów do mycia się i innych niezbędnych rzeczy na 3—4 dni (punkt 7, 9, 10, 11, 12, i 14 Instrukcji Zlotowej z dn. 25 marca r. b.).

Raporty kwartalne. Wszystkie S.M.P. otrzymały już blankiety raportów kwartalnych. Przypominamy, że trzeba je na zebraniu Zarządu dokładnie wypełnić i odesłać do Związku.

Zebrania Zarządu. Na zebraniach Zarządu w miesiącu kwietniu należy załatwić następujące sprawy:

1. Wysłać do Związku raport za I kwartał.
2. Sprawdzić, czy S.M.P. wysłało sprawozdanie za 1930 r. bo inaczej nie będzie miało prawa głosu na Zjeździe Delegowanych i zostanie skreślone z listy Stowarzyszeń.
3. Sprawdzić czy nie mamy długów w Związku, czy uiszczona prenumerata za Wiadomości.
4. Wysłać zgłoszenie na Zlot i Zjazd Delegowanych.
5. Zapoznać się dokładnie z art. 6 Ustawy Związku i art. o Zjazdach Delegowanych w Kierowniku S.M.P. za rok 1925 str. 131, za rok 1926 str. 97 i za rok 1929 str. 130.
6. Omówić dokładnie sprawę wyjazdu delegatów na zjazd delegowanych, a pamiętamy chyba, że na każde rozpoczęte 50 członków

S.M.P. wyjeżdża jeden Delegat(ka). Wybierajmy takich członków, co dobrze znają pracę w S.M.P. i dzielnie będą reprezentować swoje Stowarzyszenie za Zjeździe.

7. Omówić sprawę zdobycia pieniędzy na wysłanie do Wilna Delegata, bo przecież Delegaci wyjeżdżają na koszt Stowarzyszenia. A może znalazłyby się środki, żeby dopomóc członkom S.M.P. w wyjeździe na Zlot.

8. Omówić sprawę Złotu, a więc zapoznać się dokładnie z Instrukcją w sprawie Złotu, zastanowić się nad jej wykonaniem, przygotować reklamy złotu w naszej miejscowości

Zebrania plenarne. Na zebraniach plenarnych w miesiącu kwietniu trzeba:

1. wygłosić pogadanki na temat:-

I. „Coto jest Kongres Eucharystyczny“.

II. „Nasz stosunek do Eucharystji“.

2. Wybrać delegatów na Zjazd Delegowanych.

3. Omówić i wykonać Instrukcję Związku w sprawie Złotu.

4. Uczyć się śpiewać „My chcemy Boga“, „Hej do Apelu!“ i „Pieśń hołdu“,

5. Przeprowadzić ćwiczenia Mszy św. wspólnej (recytowanej).

6. Ćwiczyć w żeńskich i męskich S.M.P. „musztrę“.

Nabożeństwa majowe. Cały Naród Polski otacza szczególniejszą czcią i nabożeństwem N. M. Pannę jako Królowę Korony Polskiej, czi Jej specjalny został poświęcony cały miesiąc maj, my też nie zostaniemy w tyle — starajmy się o organizowanie nabożeństw majowych wspólnych w rodzinach naszych i we wsi i zachęcajmy wszystkich do brania w nich udziału, a sami znajźmy się w pierwszych szeregach Jej czcicieli.

Kongresy Dekanalne. W miesiącu maju, prócz Kongresu Archidiecezjalnego w Wilnie, odbędą się Kongresy Dekanalne w następujących miejscowościach: Grodno 13 i 14 maja, Święciany 23 i 24 maja, Białystok 30 i 31 maja. Wszystkie S.M.P. z wyżej wymienionych Dekanatów powinny wziąć zbiorowy udział w uroczystościach swego Dekanatu. Omówcie to już teraz i organizujcie piesze wycieczki w mundurkach i ze sztandarami, a szczegółowe instrukcje i programy otrzymacie wkrótce.

Prace wiosenne. Z nastaniem wiosny zmienia się zwykle charakter pracy w S.M.P. Słońce wabi nas w pole, do lasu, urządzajmy więc częściej wycieczki i starajmy się jak najwięcej żyć z przyrodą, uczmy się obserwować jej życie, a możebyśmy zajęli się zbieraniem ziół leczniczych, mógłby być z tego nawet pewien zysk. A czy dobrze znamy nasze okolice, ich pamiątki i historję? Napewno nie — starajmy się z tem zapoznać, a dużo ciekawych rzeczy się dowiemy. Zbierajmy i zapisujmy legendy, podania, zwyczaje i obyczaje. Napiszcie o tem do Związku.

Święto Narodowe 3-go Maja. Wszystkie Stowarzyszenia winny urządzić uroczysty obchód Święta 3-go Maja. Przygotować się trzeba do tego już w kwietniu, żeby wszystko dokładnie przygotować. W dniu

uroczystości S.M.P. wezmą udział w nabożeństwie, potem defilada w mundurkach i ze sztandarami i wreszcie Akademia z odpowiednim referatem i uroczystościami. Materiał do urządzenia wieczornicy na dzień 3-go Maja można sprowadzić ze składnicy Związkowej, ale już czas o tem myśleć.

Kursy dla Zarządów. W miesiącu maju lub czerwcu odbędą się kursy dla Zarządów dla S.M.P. powiatów: Sokólskiego, Grodzieńskiego, Wołkowyskiego, o terminie i miejscu będą osobne powiadomienia. Szykujcie się.

II. REFERAT ŻENSKI.

Święto Druchen. Druchny, nasze „Święto” się zbliża, wypada ono w tym roku 17 maja, ale ze względu na Złot Związek przenosi je na dzień 31 maja. Postarajcie się, żeby wypadło ono jak najokazalej. Niech to będzie nie tylko Wasza uroczystość, niech weźmie w niej udział całe Społeczeństwo. Sprowadźcie plakaty ze Związku i już teraz szykujcie się do obchodu. A oto ogólny program dnia.

1. Wspólna Msza św. recytowana i Komunia św. Druchny biorą udział ze sztandarami i w mundurkach.
2. Uroczysty pochód.
3. a) Wspólna herbatka w Ognisku w gronie Patronatu i członków Stow. Młodz. Polskiej.
b) Nowe Druchny złożą przyrzeczenia na ręce Patronatu i Zarządu.
4. Wieczorem uroczysty obchód z udziałem rodziców i młodzieży danej miejscowości, na program jej złożą się:
Referat p. t. Znaczenie Stowarzyszenia, jego cele i zadania i praca w niem Druchen.
Śpiew, deklamacje, żywe obrazy, przedstawienie, na zakończenie gry towarzyskie.

Każde S.M.P. żeńskie powinno sobie uważać za obowiązek zorganizowanie „Święta Druchen”.

Materiał do pogadanek. Druchny, biedzicie się często nad pogadankami, przed paru tygodniami Ostoja wydała książkę p. t. „W służbie Dobra i Prawdy” wydaną przez p. Zofję Rzepecką. Zawiera ono bardzo dużo cennego i ciekawego materiału do pogadanek specjalnie dla Druchen. Możecie ją sprowadzić ze składnicy Związkowej.

III. REFERAT ROLNY.

W przysposobieniu rolnem, w pracy konkursów rolniczych — zdawałoby się przeżywamy chwilę wytchnienia. W rzeczy samej — kursy dla przodowników zespołów zostały przeprowadzone. Kursy dla uczestników konkursów w S. M. P. — z małemi wyjątkami również zostały zakończone, a że pola pokryte są jeszcze śniegiem, więc co tu myśleć o pracy na roli?

Tak zdawałoby się. Tak sądziłby tylko ten, kto wogóle żyje dniem dzisiejszym lub człowiek z natury swojej opieszały.

Jednak tak nie jest.

Chwila obecna w konkursach rolniczych, nie jest chwilą zapomnienia o konkurtach rolniczych, lecz jest to czas bardzo wyteżonego myślenia i troski o należyte przygotowanie się do wyjścia na pólka konkursowe.

Przeto — wszyscy wspólnie, od zarządów S. M. P. do przodowników, uczestników zespołów konkursowych i każdy członek Stowarzyszenia — uczynmy ścisły rachunek sumienia naszego i skontrolujmy siebie, czy wszystko wykonaliśmy, co winniśmy byli dotąd wykonać.

Uczynmy to od początku akcji konkursowej na rok 1931, biorąc pod uwagę, że pierwszą naszą czynnością było — zorganizowanie zespołów konkursowych i wysłanie zgłoszenia do Związku.

Przejdźmy myślą punkt za punktem.

1) Czy zaszły zmiany w składzie personalnym zespołów konkursowych zgłoszonych w swoim czasie do Związku Mł. Polskiej i jakie, to znaczy, że mógł ktoś ubyc z zespołu poprzednio zgłoszony, a na jego miejsce wejść ktoś inny z młodzieży; mógł cały zespół zmienić temat konkursowy. Wszystko to dzisiaj musi być ostatecznie uporządkowane, wyrównane. Zespoły muszą być doprowadzone do całkowitego porządku i w liczbie pod żadnym względem nie zmniejszonej od liczby głoszonych.

2) Kto z uczestników konkursów uprawowych przygotował pólka konkursowe z jesieni? Kto tego nie uczynił, winien to uskutecznić na wiosnę.

3) Czy zespoły i poszczególni uczestnicy zgłoszeni do konkursów hodowlanych utrzymali się na poziomie? Jeżeli taki zespół z tych lub innych względów zrezygnował z prowadzenia konkursu hodowlanego, to czy przystąpił wzamian tego do konkursu uprawowego?

4) Czy kursy p. r. dla uczestników konkursów zostały już przeprowadzone w Stowarzyszeniu? Czy Młodzież ma dostateczne przygotowanie teoretyczne dla wyjścia na pólka konkursowe? To znaczy — czy zrozumieliście, jak macie rozpocząć pracę na pólku. A może gdziekolwiek w Stowarzyszeniu taki kurs całkiem nie został przeprowadzony? *Należy o tem natychmiast powiadomić Związek.*

5) Czy zespoły miały dzienniczki konkursowe w dostatecznej ilości dla wszystkich uczestników konkursów?

6) *Czy tabliczki na pólka konkursowe są przygotowane przez każdego uczestnika konkursu, o czem niejednokrotnie Związek Młodzieży Polskiej przypominał?*

7) Czy nasiona konkursowe ziemniaków, buraków pastewnych, marchwi, kapusty, kukurydzy zostały już sprowadzone do Stowarzyszenia i doręczone poszczególnym uczestnikom konkursów. Jeżeli zaś nasion niema, to czy poczyniono ostateczne starania do otrzymania nasion na czas i czy zapewnione jest dostarczenie takowych?

8) Czy zapewniliście sobie rozsadę kapusty do sadzenia na pólkach konkursowych?

Musielście otrzymać nasiona kapusty, wysiać je do rozsadnika i otrzymać własną rozsadę. Jeżeli tego nie uczyniono, to czy za-

troszczyliście się o wyszukanie odpowiedniego źródła, gdzie będziecie mogli nabyć już wyhodowaną rozsadę kapusty?

9) Czy zapewniliście sobie opiekę ze strony osób z Patronatu nad działem pracy konkursów rolniczych?

Tam, gdzie powyższe rzeczy są wszystkie wykonane, załatwione — pożądanem jest, abyście powiadomili Związek Młodzieży Polskiej, abyśmy mogli być spokojni o te rzeczy, lecz stokroć ważniejszą jest rzeczą, byście odwołali się do Związku w każdym wypadku, gdy coś wam brakuje, gdyż poparcie Związku usunie przeszkody, stojące na drodze do wykonania waszych zamierzeń.

A dalej — zbliża się okres rozpoczęcia pracy na pólkach konkursowych.

1. Ci, którzy z jesieni nie przygotowali pól konkursowych, niech to uczynią natychmiast po zejściu z pola śniegu, przyczem przypominamy, że:

a) pólka pod uprawę ziemniaków, buraków pastewnych i marchwi pastewnej — muszą być założone w polu.

b) Po zejściu śniegu i obsechnięciu gleby, skoro tylko można „wejść do ziemi“, należy niezwłocznie pólko wymierzyć o odpowiednim obszarze zabijając kołki na czterech rogach pólka, następnie — wybronować, wywleźć nawóz, rozrzucić, zaorać na normalną głębokość i pólko zabronować.

Dalsza uprawa gleby na pólku ma polegać na częstem bronowaniu, przez co nie dopuścimy plenienia się chwastów i wysychania gleby.

2. Dokonać zasiewu pól konkursowych na czas.

3. Wybrać odpowiednie miejsce do wysiewu kukurydzy „wczesnej Bydgoskiej“. Pólka do kukurydzy muszą być małe, 10 metrów długie i 5 metrów szerokie, co stanowi 50 metrów kwadratowych.

4. Wysłać do Związku niezwłocznie powiadomienie, czy Stowarzyszenie posiada swoje własne nasiona kukurydzy, czy też te nasiona ma nadsyłać Związek.

A wreszcie — czy wykonaliście program pracy — dział rolny — na miesiąc kwiecień r. b., podany na ostatniej stronie „Wiadomości“ Wileńskiego Związku Młodzieży Polskiej za miesiąc marzec r. b.?

Młodzieży! Druchny i Druhowie! baczność na całym froncie pracy w konkursach rolniczych!

IV. DZIAŁ W. F.

W związku z rozpoczynającym się sezonem letnim a temsamem rozpoczęcia ćwiczeń w. f. na wolnem powietrzu. podajemy poniżej program zaprawy i ćwiczeń lekkoatletycznych do wykorzystania przez druhowa Naczelników.

Zaprawa i ćwiczenia lekko-atletyczne.

Każdą lekcję należy rozpocząć lekkim biegiem do 400 metrów. Po biegu uspokoić. Koło i wymachy rąk naprzemian.

1. Wymachy rąk w lokalu pod kątem prostym ugięte, jak w bie-

gu w tempie szybkim, lecz miękko płynnie bez szarpania. Wykonywać w rozkroku, tułów lekko pochylony.

2. Wymachy nogi prostej w wyż, możliwie jak najwyżej.
3. Szybki bieg w miejscu.
4. Leżenie tyłem i wymachy nóg (połyce), nakrywanie się i skłony w przód.
5. Szybki bieg w miejscu i unoszenie kolan z wymachem ramion jak w biegu.
6. Przysiad, rozkrok nogi w tył i wyprost kolan.
7. Siad płaski (kolana prosto). skłony w przód.
8. Rozkrok, skręt tułowia i dotknięcie lewej nogi prawą ręką i odwrotnie.
9. W rozkroku skurcz ramion przed piersią i wymachy ramion w bok naprzemian ze skrętem tułowia.
10. W postawie rozkroczonej skurcz rąk przed piersią i wyprost ramion w bok ze skrętami tułowia.
11. W postawie zasadniczej wymachy ramion przodem w górę naprzemian.
12. Postawa wyrzutna w prawo i lewo.
13. Klęk na lewym kolanie, prawa noga wysunięta w przód o kolanie wyprostowanym i skłon do przodu, zmiana.
14. Unoszenie nóg z pomocą pod ścianą prawa (lewa) w przód, a potem w bok.
15. Rozciąganie, lewa wprzód na pięcie, prawa z tyłu na palcach i zmiana. Program ćwiczeń! stosować ćwiczenia jako jedną całość:
 - a) N-ra 1, 2, 3, 5, 7, 8, 10, 11, 14, 15.
 - b) „ 1, 2, 3, 4, 6, 9, 12, 13, 14, 15.

Po skończonej zaprawie gimnastycznej N-ra a, lub b, przerobić od 3—5 startów do 20 metrów.

Biegi krótkie (sprint).

Bieg możemy podzielić na trzy zasadnicze fazy: 1) wybieg albo start, 2) bieg właściwy. 3) dobieg albo finisz.

W biegach krótkich jest najważniejszy wybieg czyli start.

1) Na lekcji instruktor pokazuje start i wybieg sam, tłumacząc każdy ruch. Uczniowie klękają na lewe (prawe kolano) umieszczając prawe kolano tuż przy kostce lewej opierając na ziemi (obie stopy do połowy w dołkach). Koniec prawej stopy powinien się znajdować 25—30 cm. poza linią startu. Teraz zaznacza biegacz ślady oparcia obu stóp i wykonuje. dołki takiej głębokości, aby stopy opierały się o ich krawędzi tylne do połowy. Ręce wyprostowane w łokciach opiera biegacz dłońmi tuż na linii startu, palec duży skierowany do wewnątrz, cztery pozostałe palce złączone razem opierają się o ziemię. Wzrok skierowany przed siebie. Na komendę „na miejsca” zawodnik przybiera opisaną podstawę.

2) Na komendę „gotowi” unosi się powoli, odrywając kolana od ziemi i pochyla się równocześnie stopniowo ku przodowi. Potem następuje strzał startera. Zawodnik wysuwa prawą nogą pierwszy krok, po za linią startu możliwie mały, by pochylnie ciała tuż po podniesie-

niu utrzymać możliwie długo i w tej pozycji biegacz biegnie do 20 metrów, wyprostowując się powoli i zwiększając krok. W biegu właściwym chodzi o przebywanie całej przestrzeni równym miarowym krokiem.

3) **Dobieg czyli Finisz.** Na ostatnich 15—20 metrach biegacz zmusza i wyteęza ostatnie swe siły do wysiłku chwilowego.

Biegacz podnosi lewą (prawą) rękę ugiętą w łokciu w górę w przód wymuszając lewą (prawą) pierś do przodu; nie zwalniać przy tem tempa, nie iść bokiem. Na pierwszych lekcjach postawa na starcie i „gotowi“, potem nauka pierwszego kroku.

Skok w wyż z rozbiegu.

Skok jest prawidłowym i ważnym wtenczas, gdy nogi przechodzą nad poprzeczką w pierw aniżeli głowa, a tułów w chwili przejścia nad poprzeczką jest niżej od głowy.

Przed każdą lekcją skoku wymachy nóg lewą i prawą. Wymach nogi lewej (prawej) unoszenie również i obrót w lewo przy nodze prawej, a w prawo przy nodze lewej.

Odbicie, wymach nogi w górę i zeskok na nogę odbijającą się. Po opanowaniu zeskoku będziemy uczyć, obrót nad poprzeczką, t. j. odbicia lewą nogą wymach prawej do góry i również lewą podciągnąć i zeskok w stronę miejsca odbicia twarzą. Bardzo ważną jest rzeczą rozbieg. Rozbieg powinien wynosić 12—15 mtr. Skoczek powinien naznaczyć miejsce samego odbicia.

Skok w dal z rozbiegu.

Odskok z belki o szerokości 25 cm. szerokiej pomalowanej na biało. Zeskok wykonywuje się na miętko skopaną wygładzoną ziemię (puch). Jako zaprawa do skoków w dal można ćwiczyć skok z miejsca, Skok z dwóch kroków, odbicie w miejscu, lub marszu lewą (prawą) nogą, ramiona przodem w zwyż. Aby dobrze skakać potrzebna jest umiejętność odbicia i szybkiego biegu. Rozbieg od 35—40 mtr. Musi być odpowiednio ułożone ciało do odbicia. Nie podawać do tyłu, nie trzymać prawo, lecz podać tułów do przodu.

Pierwsze lekcje po wytłomaczeniu pewnych zasad skoku — stylem naturalnym, pokażemy również odmierzanie odległości do skoku by wypróbować odległość. *Nauka odbicia:* Rozbieg odbicia lewą nogą prawą do góry i starać się dotknąć oszczepu, czapki, lub jakiegoś przedmiotu zawieszonego

Po opanowaniu odbicia nakazuje się skoczkowi po wyrzuceniu nogi prawej wyciągnąć i nogę lewą do piersi i równocześnie wyrzucić ręce do góry. Dla zmniejszenia windowania postawić poprzeczkę do skoku w zwyż. Po opanowaniu lotu uczy się zeskoku. W chwili zeskoku cofa skoczek ręce w tył, prostuje nogi w kolanach, wykonując w ten sposób doskok.

Wyrzut kuli.

Ćwiczenia wstępne wypychania kuli:

1. Nauka trzymania kuli: Postawa do rzutu z miejsca bez kuli,

ugięcie w kolanach i skręt tułowia, ruchem śrubowym wyrzut, ręka lewa lekko ugięta.

2. Nauka wypychania kuli. Wypychanie kuli. Wyrzut z miejsca kuli. Naśladowanie rzutu z miejsca bez kuli tuż przy wyrzucie, przeskakując na nogę znajdującą się po stronie ręki rzucającej (na nogę prawą przy wyrzucie prawą ręką). Ten przeskok służy żeby utrzymać równowagę i nadać większą szybkość i silniejszy skręt.

3. Żaglowanie kuli. Pokazać rzut ze skokiem. Nauczyć wyrzut z koła bez kuli, a po opanowaniu kuli, wyrzut z koła.

Rzut prawą ręką z koła. Rzucający stoi w kole w ten sposób, by prawa stopa dotykała piętą pierścienia kołowego, palce natomiast oddalone były do wewnątrz. Noga prawa ugięta lekko w kolanie utrzymuje równowagę ciała i równocześnie spoczywa na niej ciężar całego ciała lekko podanego w tył. Lewa noga odciążona służy do nadania ciału odpowiedniego zamachu. Postawa jest nieco skośna do kierunku rzutu. Kula spoczywa w dłoni u podstawy palców w ten sposób, że trzy palce podtrzymują ją z tyłu, dwa zaś wielki i mały z przodu. Dłoń z kulą opiera się w wgłębieniu tuż nad obojczykiem. Zamach jest wykonany lewą ręką i nogą. W chwili zamachu przenosimy ciężar ciała zupełnie na prawą nogę, a lewą wykonywujemy wahanie w przód i w tył. To samo czyni i ręka, tylko przeciwnie, ręka w przód, noga w tył. Zamach wykonany swobodnie. Po kilku zamachach, gdy noga znajduje się w tyle, a górna część ciała podana do przodu, następuje skok w przód na prawej nodze, jednocześnie silny wyrzut nogi lewej w przód, prawy bark skręca się na prawo w tył, tak silnie, jak to jest możliwe, z tą chwilą wyprostowuje się silniej dwie nogi w kolanach, wprowadzając przeto w ruch górną połowę ciała, które wykonywa szybki zwrot w przód. Teraz dopiero bark zostaje silnie pociągnięty do przodu, ręka wyprostowuje się w łokciu, wypychając jak naszybrym ruchem kulę. Ciało prostuje się kolejno od nóg. Wyrzut jest dobrze wykonany, gdy cała energia wydobyta z ciała, poczynawszy od nóg, kończąc na palcach ręki zamienia się w pchnięcie.

D y s k .

Dysk 2 kg. (dla druchien i dla druhów do lat 18 1 kilogramowy) spoczywa na dłoni, przylegając szczelnie do niej, brzegiem zaś swym opiera się na granicy pierwszego członka 4 palców, które powinny być szeroko rozwarte. Palec duży jest wolny. spoczywając na dysku, w ten sposób, że koniec jego pokrywa się z brzegiem dysku. Rola tego palca jest dość ważna: w chwili wyrzutu przesuwa się bowiem po dysku, nadając mu odpowiedni kierunek.

1. Pokazuje się wyrzut z miejsca i z obrotem. Nauka trzymania dysku. Zwykły wyrzut dysku prawą ręką.

2. Nauka wyrzutu ze skrętem tułowia przy pomocy ręki lewej bez dysku naśladowanie rzutu.

3. Nauka wyrzutu z miejsca (ze skrętem tułowia) dyskiem.

4. Nauka obrotów bez dysku.

5. Naśladowanie rzutu z obrotem przy pomocy ręki lewej.

6. Nauka wyrzutu dyskiem z obrotem.

Wyrzut dyskiem: Stojąc w postawie unosimy rękę prawą wyprostowaną z dyskiem do góry i lewą nogę stawiamy naprzód na odległość 1 stopy od miejsca. Na lewą nogę przenosimy ciężar ciała, które lekko pochyla się w lewo. Lewa ręka podtrzymuje dysk końcem palców od dołu. Dotychczasowe ruchy mają na celu możliwe największe rozciągnięcie mięśni rąk. Z tej pozycji cofa się z powrotem prawą rękę ku tyłowi, przenosząc jak najdalej, robiąc w tułowi skręt w prawo i w tej chwili przenosi się ciężar ciała na nogę prawą. Zamach ten powtarza się do dwóch, trzech razy. w tym momencie, gdy ręka znajduje się jak najdalej w górze, następuje obrót. Rozpoczyna go noga prawa. Ciężar ciała przenosi na nogę lewą — prawa noga robi krok w przód wielkości 1—1²⁰ cm. w ten sposób, aby stopa została postawiona na średnicy koła. Ciało skręca się równocześnie w lewo i pociąga za sobą rękę lotem zwróconą ku dołowi. Teraz następuje przeniesienie ciężaru ciała na nogę prawą i obrót w lewą stronę do kierunku rzutu. Lewa noga ustawia się w ten sposób, by stopa nie dotykała koła, gdyż grozi to potknięciem się w chwili wyrzutu. Następuje moment wyrzutu. Ciężar ciała rozłożony na obie nogi, lekko ugięte kolana, ręka znajduje się w tyle, prawy bok również zwrócony ku dyskowi, teraz wyprostowanie nóg, energiczna praca barku i szybki skurcz ręki prawej, by dysk wyleciał w porę i pod odpowiednim kątem. Ręka lewa zostaje rzucona w tył, żeby spotęgować pracę prawej strony.

O s z c z e p .

Ćwiczenia wstępne ćwiczyć postawa wyrzutna w lewo i w prawo.

1. Lekcja bez oszczepu z miejsca i w biegu. Nauka trzymania oszczepu.
2. Postawa z oszczepem i przenoszenie oszczepu do tyłu, kontrola przez zwrot głowy.
3. Naśladowanie wyrzutu z miejsca ruchy rąk i przeskok bez oszczepu.
4. Wyrzut z miejsca z przeskokiem.
5. Bieg z oszczepem i naśladować ruchy bez oszczepu.
6. Przenoszenie oszczepu w ruchu i kontrolowanie przez zwrot głowy w marszu, a potem w biegu.
7. Rzut z trzech kroków.
8. Rzut z sześciu kroków.
9. Rzut z rozbiegu i wyrzut z sześciu kroków (pięć i przeskok).

Kalendarzyk lekkoatletyczny.

Podajemy do wiadomości dla S. M. P. kalendarzyk lekkoatletyczny Wileńskiego Okręgowego Związku Lekkoatletycznego na rok 1931 według następującego programu:

19.IV.31 r. Bieg na przełaj od 4—5 klm. Organizuje 3 B. Sap. (3 baon saperów).

3.V.31 r. Bieg sztafetowy 10×1000 mtr. Org. A. Z. S. (Akademicki Związek Sportowy).

17.V.31 r. Bieg o puchar Redakcji „Słowa“ org. Wil. Okręgowy Zw. Lekkoatl.

23.V. do 7.VI.31 r. Mecze o mistrzostwo drużynowe Okręgu Wil. organizuje Wil. Okręgowy Zw. Lekkoatl.

13 i 14.VI.31 r. Mistrzostwa Okręgowe pań i panów klasy A i B org. Wil. Okr. Zw. Lekkoatl.

20 i 21.VI.31 r. Zawody o odznakę P. Z. L. A. (Polskiego Związku Lekkoatletycznego) org. Zw. Strzelecki.

28 i 29.VI.31 r. Trójmecz bałtycki w Wilnie (reprezentacja Polski, Łotwy, Estonji) org. Wil. Okr. Zw. Lekkoatletyczny.

4 i 5.VII.31 r. Dzień sztafet Okr. Wil., org. Wojsk. Klub Sport. 1-go p. piech. Leg.

11 i 12.VII.31 r. Mistrzostwa klasy C i juniorów, org. T-wo Gimnastyczne „Sokół“.

9.VIII.31 r. Pięciobój panów i trójbój pań, organizuje Akademicki Związek Sport.

22 i 23.VIII.31 r. Dziesięciobój panów i pięciobój pań, organizuje 3 Baon Saperów.

5 i 6.IX.31 r. Zawody o odznakę Polsk. Związku Lekkoatl. organizuje Klub Sport. Stowarzyszeń Młodzieży Polskiej.

13.IX.31 r. Trójbój lekkoatletyczny Okr. Ośrodka W. F., organizuje Okręgowy Ośrodek W. F.

19 i 20.IX.31 r. Zawody na odznakę P. Z. L. A. org. T-wo „Sokół“.

26 i 27.IV.31 r. Zawody na odznakę P. Z. L. A. org. 3 Baon Saperów.

4.X.31 r. Chód 50 kilometrów o mistrzostwo Polski, organizuje Wojsk. Klub Sport. 1-go p. p. Leg.

11.X.31 r. Jesienny bieg na przełaj, org. Akademicki Zw. Sport.

Ponadto przewidziane są dwa spotkania międzyokręgowe. Górny Śląsk—Wilno na Górnym Śląsku, oraz Białystok—Wilno w Białymstoku, terminy tych zawodów jeszcze nie są ustalone.

Podając powyższy kalendarzyk lekkoatletyczny zaznaczamy, iż wszystkie wyżej wymienione zawody, (za wyjątkiem Górny Śląsk—Wilno i Białystok—Wilno) będą się odbywały w Wilnie; w zawodach tych mogą uczestniczyć druhowie, którzy należą do Klubu Sportowego S. M. P. i podpisali zgłoszenia do Polskiego Związku Lekkoatletycznego. Druhowie powiatowych S. M. P. którzy mają możliwość i warunki do wzięcia udziału w powyższych zawodach winni się zarejestrować w Klubie Sport. S. M. P. przy Związku, za wyjątkiem druhow z terenu Województwa Białostockiego którzy winni zarejestrować się u pana Wł. Kwiecińskiego instruktora S. M. P. w Białymstoku, ze względu na to iż w Białymstoku istnieje Białostocki Okręgowy Zw. Lekkoatl.

W numerze 3 „Wiadomości Zw. za m-c marzec r. b. podaliśmy wzmiankę o mających się odbyć zawodach sportowych S.M.P. Związku Wileńskiego. Jednak z przyczyn niezależnych od Związku zawody Złotowe w czasie Złotu w dn. 8, 9 i 10 maja nie odbędą się, natomiast projektują się Zawody Związkowe w innym terminie w roku bieżącym

lub w przyszłym. Polecamy jednak wszystkim S. M. P. by w bieżącym sezonie przeprowadziły zawody sportowe w swoim Stow. jak również by każde S. M. P. wzięło udział w zawodach międzystowarzyszeniowych względnie powiatowych S. M. P. w tym celu należy by zainteresowane S. M. P. porozumiały się ze swym instruktorem względnie podinstruktorem S. M. P., oraz ułożyły program takich zawodów i ustaliły terminy. S. M. P. tych powiatów gdzie niema druha Instruktora, czy też podinstruktora winne się zwrócić w tej sprawie bezpośrednio do Związku.

Zaznaczamy przytem, iż przy organizowaniu zawodów, czy to wewnętrznych na terenie swego S. M. P. czy to powiatowych należy zwrócić przede wszystkim uwagę na zawody w grach sport. jak: siatkówka koszykówka i inne, oraz na lekkoatletykę, bieg 100 mtr., bieg 150 lub 3000 mtr., skok w zwyż i w dal, rzut kulą, granatem, dyskiem i oszczepem, jak również należy zwrócić uwagę na zawody strzeleckie z broni małokalibrowej.

Przypominamy, by Zarządy S. M. P. a w szczególności druhowie Naczelnicy pamiętali o Powiatowych i gminnych świątach W. F. i P. W., (które już w maju w niektórych miejscowościach odbędą się) i po porozumieniu z Oficerami P. W. jaknajliczniej obesłali święta P. W. i W. F. przez druhow i druchny odpowiednio wytrenowane.

Jeszcze raz przypominamy Zarządom S. M. P., a w szczególności druhom Naczelnikom i druchnom Naczelniczkom by nadsyłały szczegółowe sprawozdania z tych zawodów sport. w Stowarzyszeniu, względnie z takich zawodów gdzie udział brali druchny, lub druhowie. Sprawozdanie takie winno odpowiadać na następujące pytania: Gdzie się odbyły zawody? Przez kogo były organizowane? Ile zawodników wogóle brało udział w zawodach? Jakie były reprezentowane organizacje? Ilu druhow lub druchen brało udział w zawodach? Jakie konkurencje odbywały się na zawodach? (biegi, skoki, rzuty, strzelanie i t. p.) Jakie miejsca zajęli druhowie, lub druchny? (tu należy podać szczegółowo czas i wymiary) Jakie i kto zdobył nagrody? Sprawozdanie takie należy przysyłać niezwłocznie po odbytych zawodach, do K-dy Związku w Wilnie.

V. DZIAŁ P. W.

Wobec wypadków jakie się zdarzały na naszym terenie, iż odmawiano pomocy ze strony Kadr Instruktorskich P. W. w sprawie rozpoczęcia ćwiczeń w hufcach P. W. w S. M. P. Zjednoczenie Młodzieży Polskiej (nasza ogólnopolska centrala) zwracała się w tej sprawie do Państwowego Urzędu W. F. i P. W., na co otrzymała pismo z dn. 21 marca 1931 r. L. 1202/społ. R 256, z wyjaśnieniem, że Państwowy Urząd W. F. i P. W. nie wydawał żadnych instrukcyj zakazujących prowadzenia przysposobienia wojskowego w Stow. Młodz. Polskiej.

Wobec powyższego w wypadkach, gdyby Kadry Instr. odmawiały przyjęcia hufca P. W. zorganizowanego przez S. M. P., polecamy powoływać się na wyżej podane pismo Państw. Urzędu W. F. i P. W., oraz komunikować o tem do K-dy Związku w Wilnie.

OGÓLNY PROGRAM PRACY NA MIESIĄC MAJ.

I. Dział Ogólno-organizacyjny.

1. Przypomnieć prelegentom o terminie pogadanek.
2. Zebrać składki miesięczne.
3. Ułożyć program pracy na czerwiec.
4. Naprawiać i szyc mundury i czapki.
5. Zwołać zebranie mundurowe dla skontrolowania wyglądu zewnętrznego tych, co jadą do Wilna.
6. 3-go Maja — Święto Narodowe. Nabożeństwo. Pochód. Akademja. Zawody sportowe.
7. 8, 9 i 10 maja Kongres Eucharystyczny i Zlot w Wilnie.
8. 10 maja Zjazd delegowanych żeński i męski w Wilnie.
9. Święto Druchen dn. 31 maja. Spowiedź. Komunia św. Nabożeństwo.
10. a) I-sze Zebranie Zarządu — ostateczne przygotowanie do Zlotu i Zjazdu Delegowanych w myśl Okólnika Związkowego z dn. 25 marca br.
- b) II-gie Zebranie Zarządu — omówić sprawę udziału S. M. P. w Dekanalnych Kongresach Eucharystycznych.
11. a) I-sze Zebranie plenarne — Referat n. t. „Komunia św. w naszym życiu codziennem“. (Z okazji Kongresu).
- b) II-gie Zebranie plenarne — Sprawozdanie z Kongresu, Zlotu i Zjazdów Delegowanych w Wilnie.

II. Dział Kulturalno-oświatowy.

A. Kółko religijne.

1. Opracować pogadanki o Eucharystji i Matce Boskiej.
2. Nauka recytacji Mszy św.
3. Dbać o urządzenie nabożeństwa majowego we wsi i po domach, oraz o dekorację krzyży i figur M. B.

B. Kółko oświatowe.

1. Opracować pogadanki z cyklu: „Poznaj swój kraj“, zaczynając od najbliższych okolic i ich zabytków.
2. Organizować wycieczki krajoznawcze i przyrodnicze.

C. Kółko teatralne.

1. Przygotować przedstawienie na obchód 3-go Maja i „Święto Druchen“ — materiał wieczornicowy sprowadzić ze Składnicy Związkowej.
2. Urządzać przedstawienia zamiejscowe.

D. Kółko chóralne

1. Odbywać próby pieśni religijnych (majowe) i świeckich.
2. Brać udział w nabożeństwie majowym i wieczornicach.
3. Zorganizować konkurs chórów.

II. Referat Rolny.

1. Sprawdzić czy zostały poczynione wszystkie przygotowania do przystąpienia do pracy w polu w konkursach rolniczych.
2. Przystąpić do uprawy gleby na półkach konkursowych.
3. Zwrócić baczną uwagę na pielęgnację rozsady kapusty w rozsadnikach.
4. Wysiać na półka konkursowe nasiona marchwi pastewnej, buraków pastewnych, kukurydzy i ziemniaków — w odpowiednim czasie.
5. Umieścić tabliczki na półkach konkursowych.
6. Zaprowadzić dzienniczki konkursowe.
7. Roztoczyć należyłą opiekę nad wychowywanymi zwierzętami w zespołach hodowlanych.

III. Dział (A) W. F. i (B) P. W.

A.

1. Porządkować należycie boisko (skocznie i bierźnie).
2. Trenować lekką atletykę.
3. Trenować koszykówkę i siatkówkę.
4. Wziąć udział z zawodach sportowych 3-go maja.
5. Przygotować kandydatów na kurs W. F. w porozumieniu z oficerem pow. P. W.
6. Zorganizować zawody wewnętrzne w swoim Stowarzyszeniu.
7. Organizować wycieczki krajoznawcze (marszowe).

B.

1. Trenować hufce P.W. w strzelaniu i przygotować je do zawodów.
2. Załatwić wszystkie formalności u oficera W.F. i P.W. co do świąt powiatowych.

OGÓLNY PROGRAM PRACY NA MIESIĄC CZERWIEC.

I. Dział Ogólno-organizacyjny.

1. Przypomnieć prelegentom o terminie pogadanek.
2. Zebrać składki miesięczne.
3. Ułożyć program pracy na miesiąc lipiec.
4. Przygotować sprawozdanie za I-sze półrocze.
5. Komisja rewizyjna zbada kasę, księgowość i akta.
6. Kwartalna zbiórka *zastępowych* — omówić sprawę pracy w zastępach, krótkie sprawozdania zastępowych.
7. Uregulować długi w składnicy, uiścić prenumeratę za Wiadomości i pisma organizacyjne.
8. Wziąć udział w procesji Bożego Ciała (4 czerwca) ze sztandarem i w mundurach.
9. Zorganizować „Wieczór świętojański“.
10. Wziąć zbiorowy udział w Dekanalnych Kongresach Eucharystycznych.

11. Na zebraniu Zarządu lub plenarnem sprawozdanie przedmiotów z pracy w zespołach p. r.
12. a) I-sze zebranie Zarządu, dyskusja nad sprawozdaniem za I-sze półroczne pracy, znaleźć braki, zastanowić się nad ich usunięciem.
b) II-gie Zebranie Zarządu pogadanka n. t. „Jak zdobywać członków i sympatyków dla S. M. P. (Kierownik maj 1930 rok kwiecień 1931 rok).
13. Urządzić wieczór informacyjny dla młodzieży opuszczającej szkołę.
14. a) I-sze Zebranie plenarne— pogadanka n. t. Co to jest Akcja Katolicka (Kierownik luty 1931 r. Przewodnik Społeczny styczeń 1931 r.).
b) II-gie Zebranie plenarne — pogadanka p. t. „Zwyczaje i obyczaje ludowe w naszej okolicy związane z Sobótkami“.

II. Dział Kulturalno-oświatowy.

A. Kółko religijne.

1. Opracować pogadanki o Eucharystji.
2. Nauka recytacji.
3. Urządzać nabożeństwo do Serca Pana Jezusa.

B. Kółko oświatowe.

1. Opracować pogadanki krajoznawcze i przyrodnicze.
2. Organizować wycieczki krajoznawcze i przyrodnicze.
3. Organizować wspólne czytania niedzielne.

C. Kółko teatralne.

1. Przygotować przedstawienie na świeżem powietrzu w wigilię św. Jana (Sobótki).
2. Przygotować przedstawienie zamiejscowe.

D. Kółko chóralne.

1. Ćwiczyć pieśni religijne na procesję Bożego Ciała.
2. Ćwiczyć pieśni ludowe na obchód Sobótek.

E. Zastępy.

1. Urządzać co tydzień zbiórki na świeżem powietrzu.
2. Wspólne czytanie czasopism organizacyjnych.

III. Referat Rolny.

1. Wysadzić rozsąd kapusty na półka konkursowe.
2. Sprawdzić, czy wystawione są tabliczki na półkach konkursowych.
3. Nie dopuszczać plnienia się chwastów na półkach konkursowych.
4. Utrzymywać we wzorowym porządku prosięta i kurczęta konkursowe.
5. Dokonać przerywki marchwi i buraków i dać pierwszą dawkę saletry - pogłównie.
6. Podlać kapustę, a w miarę możliwości buraki i marchew gnojówką.
7. Prowadzić należycie dzienniczki konkursowe.
8. Utrzymywać we wzorowym porządku tematy konkursowe i dzienniczki na przyjazd lustratora.

III. Dział W. F.

1. Zorganizować sekcje pływackie i odbywać treningi w pływaniu.
2. Trenować w dalszym ciągu systematycznie w lekkiej atletyce i grach ruchowych.
3. Wysłać kandydatów na obozy i kursy W. F. jakie będą w czerwcu.
5. Brać jaknajliczniejszy udział w powiatowych i wojewódzkich świętach W. F. i P. W.
6. Zorganizować zawody z najbliższymi S. M. P.
7. Organizować wycieczki połączone z zawodami sportowymi.

IV. Dział P. W.

1. Dopatrzyć uczęszczanie drużów na ćwiczenia P. W. oraz przyszykować do egzaminów P. W. mających się odbyć w czerwcu.
 2. Przyszykować sprawozdania do K-dy Związku za II-gi kwartał z podaniem wyników egzaminów P. W.
-

SKŁADNICA

ZWIĄZKU MŁODZIEŻY POLSKIEJ

===== POLECA: =====

TABLICE I TABLICZKI wykonane z blachy i emalii. Przedstawiają one na szarem tle w barwnych kolorach odznakę druchen lub druhów. — Wykonane w większym formacie cm. 25×30 nadają się do umieszczenia na drzwiach „Ogniska“, do ozdoby sali w czasie uroczystości S. M. P. i t. p. Wykonane w mniejszym formacie cm. 7×8 można przybić na szafę biblioteczną i inne sprzęty w „Ognisku“, użyć do dekoracji wystaw i t. p.

Cena Godeł jest następująca:

Duże dla druchen	13 zł. 80 gr.
Małe dla druchen	2 zł. 20 gr.
Duże dla druhów	13 zł. 80 gr.
Małe dla druhów	2 zł. 20 gr.

Wysyłamy na tych samych zasadach, co przy odznakach,
:-:-: t. zn. tylko po uprzednim otrzymaniu należności. :-:-:

Pozatem Składnica poleca bardzo pożyteczną broszurkę

— p. t.

„JAK PROWADZIĆ ZEBRANIA I JAK SIĘ NA NICH ZACHOWYWAĆ”

Cena 25 gr.